

kernas beslutande organ skall begränsas till själva styrelsen och att sålunda den föreslagna nya § 74 a i lagen om bankrörelse skall utgå.

Stockholm den 27 oktober 1970

Johannes Antonsson (cp)

Sven Vigelsbo (cp)

Lars Eliasson (cp)

i Sundborn

Gunnar Larsson (cp)

Nils G. Hansson (cp)

John Eriksson (cp)

i Luttra

i Skegrie

i Bäckmora

Nr 1483

Av herr **Gustafson** i Göteborg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 141, med förslag till lag om ändring i lagen (1955:183) om bankrörelse.

I proposition nr 141 beträffande offentliga styrelseledamöter i affärsbankernas styrelser hänvisas till den bestämmelse i banklagen, som stipulerar att av styrelseledamöterna i en affärsbank får inte fler än en för varje påbörjat femtal vara befattningshavare i banken. Denna begränsningsregel har tillkommit för att styrelsens efterhandsprövning inte skall kunna bli helt verkningslös genom en dominans i styrelsen av ledande bankfunktionärer.

Till § 72 har i förslaget tillfogats ett nytt stycke för att förhindra att en bank skall få möjlighet att i förhållande till nuläget öka bankmannarepresentationen i styrelsen.

Frågan om representation för de anställda i bankstyrelser kan emellertid ses från helt andra utgångspunkter än dem som syftar till att hindra att bankens verkställande ledning får ett dominerande inflytande i styrelsen. Svenska bankmannaförbundet, som är de bankanställdas fackliga organisation, har varit mycket aktivt för att få till stånd en fördjupad företagsdemokrati inom bankväsendet. I dess strävanden ingår också kravet om representation i bankstyrelserna. Vid ett sammanträde i november 1969 gjorde förbundet följande uttalande:

Svenska bankmannaförbundets styrelse har vid sammanträde 5—6 november 1969 behandlat frågor rörande företagsdemokrati inom bankväsendet. Styrelsen har därvid beslutat framföra krav om representation för de anställda i bankernas styrelser. Vidare har förbundet beslutat tillsätta en kommitté med uppgift att ytterligare utreda olika frågor sammanhängande med fördjupad företagsdemokrati.

Senare har kravet preciserats till att gälla minst två ledamöter, som skall utses av organisationen.

Förslag i detta hänseende har också i en bank framförts till ledningen från förbundets organ i banken. Inom vissa banker — såväl affärsbanker som sparbanker — förekommer en omfattande försöksverksamhet i syfte att förverkliga en arbetsdemokrati på andra nivåer inom bankerna.

Vid diskussioner med bankledningarna om styrelserepresentation har det visat sig vara mycket svårt att inrymma en sådan representation inom det maximiantal som banklagen föreskriver. För att möjliggöra den önskvärda utvecklingen till ökad arbetsdemokrati synes det därför vara nödvändigt att öka maximiantalet med ett antal styrelseledamöter, som representerar de anställda. Dessa platser bör vara helt förbehållna företrädare för de anställdas fackliga organisation.

Avsikten med denna motion är inte att få en tvingande lagstiftning om styrelserepresentation för de anställda i bankstyrelserna utan i stället att undanröja de svårigheter som den nuvarande lagstiftningen innebär för överenskommelser mellan avtalsparterna om sådan representation.

Något hinder för överenskommelse om representation i direktion eller andra organ synes den nuvarande lagstiftningen inte innebära. Ändringarna i banklagen torde därför kunna inskränka sig till bestämmelserna om utökning av maximiantalet styrelseledamöter och ett tillägg till bestämmelserna i 72 § om maximiantal anställda.

Med stöd av det anförda hemställer jag,

att riksdagen i samband med behandlingen av proposition nr 141 måtte besluta om sådana ändringar i lagen om bankrörelse att utrymme beredes för representation i bankernas styrelser av företrädare för de anställdas fackliga organisation, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 27 oktober 1970

Sven Gustafson (fp)

i Göteborg